

CAE Writing Part 1 - Test 3

1. Đề bài (Prompt)

Context: You have attended a town hall meeting about how to encourage more people in the community to take up sports and exercise. You have made the notes below:

Which approach would be most effective in increasing sports participation?

- Financial incentives (subsidies/vouchers)
- Improving local facilities
- Educational campaigns

Some opinions expressed in the discussion:

- *"Gym memberships are just too expensive for the average family."*
- *"It doesn't matter how much it costs if the local park is run-down and the swimming pool is closed."*
- *"People don't realize how much a simple 30-minute walk can improve their long-term health."*

Task:

Write an essay discussing **TWO** of the approaches in your notes. You should explain which approach is more effective for the community, providing reasons in support of your answer.

You may, if you wish, make use of the opinions expressed in the discussion, but you should use your own words as far as possible.

*Write your essay in **220-260 words** in an appropriate style.*

2. Bài mẫu đạt điểm C1/C2 (Sample Essay)

In light of the burgeoning global health crisis, local authorities are increasingly tasked with finding viable strategies to bolster public engagement in physical activities. While several methodologies have been proposed, the most contentious debates often revolve around the provision of financial incentives and the modernization of local sporting facilities.

Proponents of financial incentives argue that the primary barrier to an active lifestyle is economic. The exorbitant cost of private gym memberships and specialized sports equipment often renders these options inaccessible to lower-income households. By implementing a system of government-funded vouchers or subsidizing club fees, local councils could effectively dismantle these financial hurdles. This approach not only democratizes access to fitness but also sends a clear message that the state prioritizes the physical well-being of its constituents.

However, the efficacy of financial aid is inherently limited if the physical infrastructure is substandard. Improving local facilities, such as renovating public parks, installing outdoor gym equipment, and extending the operating hours of community pools, arguably provides a more sustainable foundation for long-term habits. High-quality, safe, and conveniently located venues act as a visual invitation to exercise. When individuals have access to well-maintained environments, the psychological barrier to starting a new routine is significantly lowered.

Ultimately, while subsidies may offer a temporary boost in participation, I contend that the enhancement of local facilities is the more effective strategy. Financial vouchers are often short-lived and may only benefit those already inclined to exercise. In contrast, investing in robust, high-quality infrastructure creates a permanent community asset that serves all demographics regardless of their shifting financial circumstances. Therefore, infrastructure should be the cornerstone of any public health initiative.

Dịch nghĩa bài mẫu:

Trước tình hình cuộc khủng hoảng sức khỏe toàn cầu đang gia tăng, các chính quyền địa phương ngày càng được giao nhiệm vụ tìm kiếm các chiến lược khả thi để thúc đẩy sự tham gia của công chúng vào các hoạt động thể chất. Mặc dù nhiều phương pháp đã được đề xuất, các cuộc tranh luận gay gắt nhất thường xoay quanh việc cung cấp các ưu đãi tài chính và hiện đại hóa các cơ sở thể thao địa phương.

Những người ủng hộ ưu đãi tài chính lập luận rằng rào cản chính đối với lối sống năng động là vấn đề kinh tế. Chi phí cắt cổ của thể thành viên phòng tập tư nhân và thiết bị thể thao chuyên dụng thường khiến những lựa chọn này không thể tiếp cận được với các hộ gia đình có thu nhập thấp. Bằng cách triển khai hệ thống phiếu giảm giá do chính phủ tài trợ hoặc trợ cấp phí câu lạc bộ, hội đồng địa phương có thể dỡ bỏ các rào cản tài chính này một cách hiệu quả. Cách tiếp cận này không chỉ dân chủ hóa việc tiếp cận thể dục thể thao mà còn gửi đi một thông điệp rõ ràng rằng nhà nước ưu tiên sức khỏe thể chất của người dân.

Tuy nhiên, hiệu quả của hỗ trợ tài chính vốn dĩ bị hạn chế nếu cơ sở hạ tầng vật chất dưới mức tiêu chuẩn. Việc cải thiện các cơ sở địa phương, chẳng hạn như cải tạo công viên công cộng, lắp đặt thiết bị tập thể dục ngoài trời và kéo dài giờ hoạt động của các bể bơi cộng đồng, được cho là mang lại nền tảng bền vững hơn cho các thói quen lâu dài. Các địa điểm chất lượng cao, an toàn và tọa lạc tại vị trí thuận tiện đóng vai trò như một lời mời gọi trực quan đối với việc tập thể dục. Khi các cá nhân có quyền tiếp cận với môi trường được bảo trì tốt, rào cản tâm lý để bắt đầu một thói quen mới sẽ giảm xuống đáng kể.

Cuối cùng, trong khi trợ cấp có thể mang lại sự thúc đẩy tạm thời trong việc tham gia, tôi cho rằng việc tăng cường các cơ sở vật chất địa phương là chiến lược hiệu quả hơn. Các phiếu giảm giá tài chính thường ngắn hạn và có thể chỉ có lợi cho những người vốn đã có ý định tập thể dục. Ngược lại, đầu tư vào cơ sở hạ tầng mạnh mẽ, chất lượng cao sẽ tạo ra một tài sản cộng đồng lâu dài phục vụ mọi tầng lớp dân cư bất kể hoàn cảnh tài chính thay đổi của họ. Do đó, cơ sở hạ tầng nên là nền tảng của bất kỳ sáng kiến sức khỏe cộng đồng nào.